

מכות יד

ר' עקיבא	ר' ישמעאל	ר' יצחק
לוקים	לוקים	לא לוקים
לוקים		
חייבי כריתות חייבי מיתות בית דין הטעם לפי פירוש ראשון	כרת - שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן מיתת בית דין - כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, ברשעה המסורה לב"ד הכתוב מדבר	חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת ב אחלות ? לדונו בכרת ולא במלקות
רבא – המחלוקת בהתרו בו למלקות ולא למיתה	אין לוקים על לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין	לוקים על לאו שניתן לאזהרת מיתת בית דין
רבינא	כדאמרינן מעיקרא, שאם עשו תשובה – בית דין של מעלה מוחלין להן. קושי : הא לא עבוד תשובה? תירוץ : לא פסיקא מילתא לכרת.	

ר' יצחק	רבנן	כרת באחלות
לא לוקין על איסורי כרת	לחלק איסורי עריות לחייבו על אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו – לחייב 3	
לא לוקין באיסורי עריות		
אחותו שהיא אחות אביו ואחות אמו – לחייב 3	לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו כי אין עונשים מן הדין	ואף אשה בנדת טומאתה אחלות דסיפא
לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו כי אין עונשים מן הדין	לחלק בכרת למפטם ולסך	אולי: אחלות ה'א (יח:יא) גמר עונש מאזהרה אולי: אחלות דרישא (בתחילת כ:יז)
לחלק בכרת למפטם ולסך (או אולי לומד מדברי ר' אלעזר: כל מקום שאתה מוצא שני לאוין וכרת אחד – חלוקין הן לקרבן).	מלמד שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה	אולי: א'י א'ר י'כ' א'ת א'ה ד'א'... ו'נ'כ'ר'ו נ'י'ה' פ'ק'ר' ע'א'ט

ר' יצחק – מניין לחייבו על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו	
קל וחומר - הבא על חמש נשים נדות בהעלם אחד, שחייב על כל אחת ואחת, ונראין דברים מקל וחומר: ומה נדה שהיא שם אחד – חייב על כל אחת ואחת, כאן ששלשה שמות – לא כל שכן?	אפשרות 1
קל וחומר פריכא הוא: מה לנדה, שכן גופין מוחלקין.	דחייה
נפקא ליה מ אחלת דסיפא.	אפשרות 2

ויקרא פרק כ פסוק יז

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְהָיָה תְרָאָה אֶת עֲרוֹתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֲרוֹת אֲחֹתוֹ גִּלְהָ עֲוֹנוֹ יִשָּׂא:

ויקרא פרק יח

(ט) עֲרוֹת אֲחֹתְךָ בֵּת אָבִיךָ אוֹ בֵּת אִמְךָ מוֹלְדֶת בֵּית אוֹ מוֹלְדֶת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָךְ:
 (יא) עֲרוֹת בֵּת אִשְׁתְּ אָבִיךָ מוֹלְדֶת אָבִיךָ אֲחֹתְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ:
 (יט) וְאֵל אִשָּׁה בְּנֶדֶת טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ:

(כט) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם :

שמות פרק ל פסוק לב-לג

על־בשר אדם לא ייסדו ובמתנותיו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם :
איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן מפניו על זר ונכרת מעמיו :

וטמא שאכל את הקדש.

קושי: בשלמא הבא למקדש טמא – כתיב עונש וכתוב אזהרה :

• עונש – דכתיב: **את משכן ה' טמא ונכרתה.**

• אזהרה – **ולא יטמא את מחניהם.**

אלא טמא שאכל את הקדש,

• בשלמא עונש כתיב – **והנפש אשר תאכל בשר מנחת הפנים אשר לה' וטמאתו
צלו ונכרתה,**

• אלא אזהרה מניין?

תירוצ:

רבי יוחנן	ריש לקיש	
תני ברדלא: אתיא טמאתו טמאתו, כתיב הכא וטמאתו צלו ונכרתה, וכתיב התם טמא יהיה עוד טמאתו בו, מה להלן עונש ואזהרה – אף כאן עונש ואזהרה.	בכל קודש לא תאכל	אזהרה לטמא שאכל את הקדש
ההוא אזהרה לתרומה	גזירה שוה לא גמיר	למה לא אמר כמו השני?
איש איש מנצח אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר		אזהרה לאכילת תרומה בטומאה
בכל קודש לא תאכל		אזהרה לנגיעת תרומה בטומאה
אין	בכל קודש לא תאכל	אזהרה לטמא שנגע בקודש

במדבר יט:יג – הבא למקדש טמא - עונש

פליהנגע בַּמִּת בַּנֶּפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטֵּא אֶת־מִשְׁכַּן ה' טָמֵא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל
כִּי מִי נָדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמֵא תו :

במדבר ה:ג-ד – הבא למקדש טמא - אזהרה

צו את־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִישְׁלַחוּ מִרְחֻמְחֻנָּה כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב וְכָל טָמֵא לִנְפֹשׁ :
מִזְכָּר עַד־נִקְבָּה תִשְׁלַחוּ אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה תִשְׁלַחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם :

ויקרא יז:כ – טמא שאכל את הקודש (לאחר זריקת דם) - עונש

וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בֶּשֶׂר מִזֶּבֶחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה' וְטָמְאָתוֹ עָלָיו וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּיקָה :

ויקרא יב:ד - טמא שאכל את הקודש – אזהרה לריש לקיש

וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים יִשָּׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה בְּכֹל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת יָמָיו
טְהָרָה :

